

Cele trei părți sunt intitulate: 1. Cadrul arheologiei; 2. Descoperind varietatea trăirii umane; 3. Lumea arheologiei.

Capitolele au, în majoritate, drept titlu întrebări, la care se încearcă un răspuns. Astfel, în prima parte, după ce se face un scurt istoric al cercetării arheologice moderne și se discută concepțiile care au influențat cercetarea materialelor descoperite, autorii răspund la trei întrebări:

– Ce se poate păstra până în momentul descoperirii de către arheologi?

– Unde (această întrebare se referă la metodele de identificare a siturilor, la modul de săpătură și de înregistrare)?

– Când (cu referire la datarea descoperirilor, cu noile metode expuse pe scurt)?

Răspunsurile se constituie într-o bază de date necesară argumentației celei de-a doua părți a lucrării, unde se încearcă explicarea problemelor privitoare la organizarea socială, la interacțiunea dintre om și mediul său înconjurător, la modul de subsistență, tehnologii, comerț, credințe și simbolică, posibilitățile de identificare și analiză antropologică

a comunităților cercetate, toate interconționându-se și formând componentele unui sistem social. La sfârșitul acestei părți, în capitolul intitulat „De ce s-au schimbat lucrurile?” autorii oferă explicațiile date de diferite curente care au străbătut cercetarea arheologică (marxismul, New Archaeology, post-procesualismul), însoțite de exemplificări.

În ultima parte sunt oferite patru cazuri de studiu din diferite zone ale globului, pentru care este aplicată schema dezvoltată în primele două părți. Ultimul capitol, intitulat „Al cui trecut?”, discută interacțiunea dintre arheologie și prezent, în măsura în care prima exacerbează anumite sentimente din prezent, iar aceasta ajută la dezvoltarea cercetării și totodată la protecția descoperirilor.

Lucrarea este concepută, după cum spun autorii, ca un manual, atât pentru cunoscători, cât și pentru entuziaști. Ea nu propune o nouă perspectivă în cercetare, ci se propune ca o privire de ansamblu a metodelor și ideilor investigației arheologice.

Tiberiu Vasilescu

Arheologia medievală 1, 1996, 212 p., 79 fig. în text

Revista, al cărui prim număr vi-l înfățișăm, este apărută sub egida nou înființatei Asociații a Arheologilor Medieviști din România (A.A.M.R.), în colaborare cu Muzeul de Istorie al Județului Caraș-Severin din Reșița și se înscrie prin tematica abordată în „familia” publicațiilor cu același titlu existente în Europa. Revista reunește o parte din comunicările susținute la Cluj în noiembrie 1995, la colocviul privind ceramica medievală din România, moment în care s-au pus și bazele A.A.M.R., precum și o serie de alte articole, note, recenzii și cronici.

Primul număr se deschide printr-o *Pledoarie pentru arheologia medievală*, sub semnătura lui A. A. Rusu (p. 5–8), după care este structurat astfel:

I. Istoria arheologiei medievale în România: D. Țeicu, *Forschungen mittelalterlicher Archäologie im Banat* (p. 9–34);

II. Studii: V. Spinei, *Generalități privind geneza orașelor medievale din Moldova* (p. 35–53);

III. Materiale arheologice: N. M. Simina,

Căldări de lut din Transilvania și Crișana cu însemne pe buză (p. 55–68); P. V. Batariuc, *Cahle descoperite în locuințe de orășeni la Suceava* (p. 69–124); A. A. Rusu, *Cahle din Transilvania* (II) (p. 125–154); Al. Artimon, *Ceramica fină de uz comun din secolele XIV–XV* (p. 155–170); I. Poll, Gh. Mănușu, *Brățări de sticlă medievale descoperite în România* (p. 171–179); R. Lupescu, *Un monument funerar inedit în biserica din Densuș* (p. 180–186);

IV. Topografie arheologică: S. M. Salontai, *Considerații privind identificarea amplasamentului unor mănăstiri dominicane din Transilvania* (p. 187–194);

V. Cronică (p. 195–203);

VI. Recenzii (p. 204–211).

Condițiile grafice sunt foarte bune, fiecare articol cuprinzând și un rezumat într-o limbă de circulație.

Adrian Ioniță